

Full diocesà

1 de juny del 2014

p5 — Activitats d'estiu per a joves

p6 — Una proposta d'exercicis espirituals

Marca les dues caselles!

En la Declaració de la Renda hi ha dues caselles: una dedicada a l'Església Catòlica i una altra a «altres fins socials». Si el declarant decideix marcar-les totes dues, no pagarà més ni li tornaran menys que si hagués optat per altres possibilitats. Per tant, sense perjudici econòmic el declarant podrà marcar les dues caselles; amb aquesta opció el govern lliurarà un 0,7% a l'Església i un 0,7% a altres fins socials. No es reparteixen pas la meitat del 0,7% per a cada finalitat.

Per als catòlics és bo marcar les dues caselles, perquè organitzacions eclesials tan importants com Càritas o Mans Unides participen del repartiment d'aquests fons dedicats a «altres fins socials». A més, a 40 organitzacions més de l'Església, que també desenvolupen programes d'acció social per a les persones més necessitades de la societat, també els arriben recursos d'aquestes declaracions.

L'Església no rep absolutament res dels Pressupostos Generals de l'Estat Espanyol. Els contribuents trien voluntàriament, cada any, posar la X a la seva Declaració de la Renda i això contribueix a ajudar tota la labor que fa l'Església en tots els camps. Aquest gest no costa res!

Fes de la teva Declaració de la Renda una declaració de principis

Marca la X a favor de l'Església en la teva Declaració de la Renda

portantos.es

«S'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué»

Ascensió del Senyor / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»
(1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
(Salm 46)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té

reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.
(1,17-23)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»
(28,16-20)

«Aneu a convertir
tots els pobles,
bategeu-los en el
nom del Pare, del
Fill i de l'Esperit
Sant»

L'Ascensió

Mn. Marc Majà i Guiu

Celebrem avui l'Ascensió del Senyor: el moment en què Jesús, després de la seva resurrecció, s'acomiada definitivament dels deixebles per retornar amb el Pare del cel.

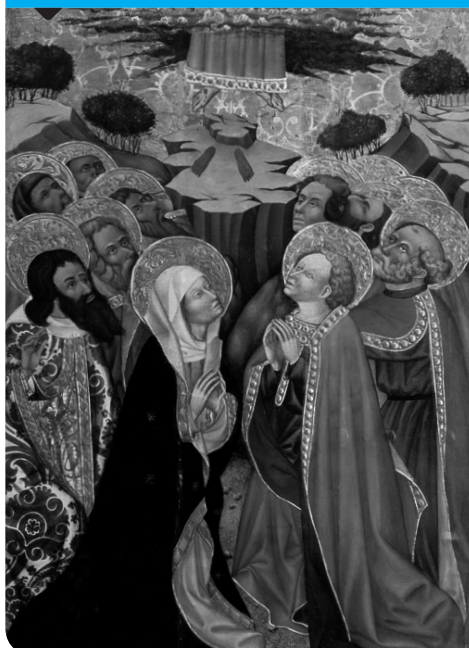
És un moment intens, ja que hi presenciem els darrers gestos i paraules del Senyor: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

És un moment emotiu, ja que testimonia el comiat concret entre deixebles i Mestre: «Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista.»

És un moment crucial, ja que ens porta a la cruïlla entre el temps del seguiment físic de Jesús de Natzaret i el temps de la fe en Crist ressuscitat. Després de l'Ascensió del Senyor, els deixebles hauran d'invocar el seu Sant Esperit perquè els orienti i els doni força: «quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra». Per últim, és un moment d'esperança. I és que l'Ascensió de Jesús al cel no és pas una separació. Ell «no hi ha pujat per apartar-se de la nostra petitesa, sinó perquè nosaltres, els seus membres, tinguéssim confiança de seguir on ens ha precedit el nostre cap i pastor». Jesús no s'aparta de nosaltres, ens precedeix en el camí cap al Pare. I des d'allà ens acompanya, acompanya l'Església i el món, amb l'acció del seu Sant Esperit.

La imatge

Aquesta imatge del Museu Episcopal de Vic ens mostra el moment de l'Ascensió del Senyor. Ell se'n va, els deixebles es queden mirant al cel: a partir de llavors la seva relació amb Jesús, també la nostra, serà d'una altra manera. Serà, com en deien alguns pensadors, la presència —misteriosa, sacramental però operant— d'una absència, a l'espera del trobament definitiu amb ell a la glòria. Tots cerquem aquesta Presència que ompli les nostres buidors.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

1 diumenge de l'Ascensió del Senyor / Cicle A

—Sant Justí, màrtir (s.II)

Fets 1,1-11 / Salm 46 / Efesis 1,17-23 / Mateu 28,16-20

2 dilluns

—St. Marcel·lí i st. Pere, màrtirs (*303)

Fets 19,1-8 / Salm 67 / Joan 16,29-33

3 dimarts

—Sant Carles Luanga i companys, màrtirs (*1886)

—Santa Clotilde, reina (474-545)

Fets 20,17-27 / Salm 67 / Joan 17,1-11a

4 dimecres

—Sant Francesc de Caracciolo, prevere (1563-1608)

—Santa Noemí i Rut

Fets 20,28-38 / Salm 67 / Joan 17,11b-19

5 dijous

—Sant Bonifaci, màrtir (680-754)

Fets 22,30;23,6-11 / Salm 15 / Joan 17,20-26

6 divendres

—St. Norbert, arquebisbe (1080-1134)

—Beat Josep M. Peris Polo, prevere i màrtir (1889-1936)

—Sant Marcel

Fets 25,13-21 / Salm 102 / Joan 21,15-19

7 dissabte

—Sant Pere de Còrdova, màrtir (*851)

—Sant Robert, abat (*1159)

Fets 28,16-20.30-31 / Salm 10 / Joan 21,20-25

«El jove d'avui no es mou per tòpics: demana autenticitat»

Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca, delegat diocesà de Joventut

Jaume Casamitjana, nascut als Prats de Rei, és el delegat de Joventut, tasca que combina amb la de vice-rector del Seminari Major Interdiocesà i canonge encarregat de la pastoral de la catedral de Vic.

Quina és la teva tasca com a delegat de Joves?

La delegació té la tasca de col·laborar, ajudar, despertar i afavorir la pastoral juvenil on es desenvolupi, posant-nos al servei de les parròquies i tenint molt clar que totes les activitats o esdeveniments que es puguin organitzar no tenen altra finalitat que possibilitar la trobada del jove amb un Déu salvador que l'estima profundament.

Com es posiciona la joventut actual davant el fet religiós?

Si alguna cosa defineix el jove és el fet que viu la vida com una realitat d'horitzons oberts. És a dir, en ell no hi ha res acabat, però tampoc no hi ha camins inequívocs que li permetin d'interpretar la seva vida, integrar les vivències que experimenta i comprendre la realitat que l'envolta. El jove, en general, viu molts cops en una mena de foscor existencial, perquè sovint no li és possible d'il·luminar o comprendre tota la realitat que experimenta, i busca amb intranquil·litat la manera d'integrar el que viu, per poder afirmar-se i situar-se davant d'un món vivencial que el sobrepassa. La pastoral hauria d'aportar al jove una proposta de vida que li obri horitzons nous. Una que proposi amb esperança, il·lusió i convicció una vida en plenitud

que no esgota els desitjos i necessitats dels joves, sinó que respon a la necessitat d'un sentit últim i definitiu que faci que valgui la pena ser viscuda. La fe es converteix així en una proposta seriosa de forma de vida, no un complement accidental d'aquesta. És una oferta valuosa i irrenunciable, de la qual no es pot claudicar, perquè en això li va la vida.

Quins motius d'esperança hi veus?

En aquesta recerca de sentit, pròpiament el jove d'avui no es mou pels prejudicis o els tòpics, sinó que demana i exigeix autenticitat. Per tant, la proposta del seguiment de Crist pot ser més directa, més clara, i sobretot més experiencial. En aquest sentit, conceptes com «acompanyament» o «trobada» prenen tot el seu sentit, fent possible que el jove pugui obrir-se, si vol, a un procés de maduració de la seva fe per tal de ser un membre actiu de l'Església a través de la comunitat cristiana. Semblantment, els nostres joves no volen romandre muts davant les injustícies que els envolten en una societat que es mou massa sovint per inèrcies insolidàries. En aquest sentit, el jove vol ser protagonista, agent actiu de canvi i de transformació social.

Raons per a participar en les activitats que s'organitzen?

Crec que permeten viure la fe en clau jove, fent possible la trobada amb gent de la mateixa edat, compartint anhels, dificultats i reptes (el jove pren així consciència que no està sol). A més, ens ho passem d'allò més bé!

Tres propostes per a viure en clau jove

Redacció

L'Aplec de l'Esperit

L'Aplec de l'Esperit és una trobada celebrativa d'expressió juvenil, en la festa de la Pentecosta. Tindrà lloc a Banyoles el pròxim dia 7 de juny i s'hi facilita la participació.

Convivències d'estiu

Aquest estiu no et perdis les convivències: activitats, jocs, dinàmiques, piscina, cinema, espais de diàleg, esport per a tots els gustos i moments per a compartir l'alegria de ser viu a l'estiu! Del 29 de juny al 5 de juliol se celebren al parc natural de la Garrotxa, a Sant Feliu de Pallerols. El preu és de 160 euros (facilitats de pagament i descompte familiar).

Estan obertes a joves de 13 a 17 anys i a nens de 8 a 12.

Camí de Sant Jaume

Després de molt caminar... arribem a Santiago de Compostel·la. Del 14 al 20 de juliol, no et perdis l'última etapa del camí. Si no has vingut abans, pensa que els últims seran els primers i també tindràs credencials. Si ja has fet un tros del camí, és el moment de posar-hi el colofó i presenciar la traca final. Han passat molts quilòmetres i estius; els pioners van iniciar el camí a Jaca l'any 2006 i algú encara sobreviu! El recorregut anirà de Sarria a Santiago, 111 km t'esperen. Inscripcions: www.jbvic.com.

Altres informacions

Nova web de la delegació de joves

A www.jbvic.com hi podeu trobar el nou portal renovat de la Delegació de Joves del bisbat, amb tota la informació de les activitats programades per a aquest estiu. A més, hi trobareu cròniques i imatges de diverses activitats.

Col·lecta per als mitjans de comunicació

Avui la col·lecta és dedicada als mitjans de comunicació social del bisbat, una ocasió perquè els fidels col·laborin en la necessària posada al dia

de la comunicació interna i externa de la vida de l'Església diocesana de Vic. Entre els projectes previstos hi ha el de la urgent renovació de la pàgina web del bisbat.

Confirmacions a la catedral

La solemne eucaristia de Pentecosta, diumenge vinent a 2/4 de 12 del matí a la catedral de Vic, presidida pel nostre bisbe Romà, serà l'ocasió perquè rebin la confirmació un grup de persones. Tots hi sou convidats.

Proposta d'uns dies de pregària per a tothom

Redacció

Tot cristià necessita uns moments especials dedicats a Déu, i un moment privilegiat és la pràctica secular dels exercicis espirituals, tan recomanada per l'Església.

El papa Francesc ha afirmat que *«qui viu els exercicis espirituals de manera autèntica experimenta l'atracció, l'encant de Déu, i torna renovat, transfigurat a la vida ordinària, a la feina, a les relacions quotidianes, portant en si el perfum de Déu»*.

Una gran oportunitat

Com cada any, a l'estiu, tenim la gran oportunitat de viure uns exercicis espirituals, organitzats per les Escoles de Formació de Laics —de Solsona i Vic— i oberts a tothom qui vulgui fer experiència d'uns dies sempre enriquidors. Són dies de pau i reflexió, on el ritme extern s'atenua per a obrir un espai dins nostre i deixar-nos renovar per Déu.

Així ho vàrem viure l'any passat un nodrit grup de fidels de diferents parts de les dues diòcesis —alguns fins i tot de més lluny—, compartint aquests dies de reflexió i pregària. Ens acompanyà en l'itinerari la predicació de Mn. Jaume Casamitjana —rector del Seminari de Vic—.

Durant aquests dies vàrem ser convidats a deixar-nos sorprendre per Déu en el trobament amb Jesucrist, contemplant diferents contactes personals de Jesús en els evangelis. Com molt bé va ser dit l'últim dia, renovats per aquesta experiència tornem a casa en plenitud de forces i alegria per a ser, com a Betània, una mica Maria i una mica Marta.

Deixar-se dur per l'Esperit

Els beneficis d'uns exercicis no depenen de les nostres pròpies forces, sinó abans que res de l'acció de l'Esperit de Déu. És la raó per la qual el silenci i l'oració són inseparables: el silenci preserva millor el cara a cara de l'ànima amb el seu Creador quan entra progressivament en si mateixa. L'oració apunta al fet que tot exercitant s'apropii veritablement de la Paraula de Déu, que no s'adreça mai a una multitud, sinó a cadascú en particular, en el moment precís de la seva història.

Raons per a fer exercicis espirituals

- Gaudir de l'alegria de sentir-nos més a prop de Déu.
- Buscar la pau que tanta falta ens fa.
- Aprendre a viure amb més paciència i comprensió amb els altres.
- Canviar i viure una vida diferent...

Dades dels exercicis espirituals 2014

Dates: de l'1 al 6 d'agost del 2014.

Lloc: Seminari de Solsona. Pujada del Seminari, 6, Solsona.

Predicador: Mn. Marc Majà.

Inscripcions:

Vic: bisbatdevic@bisbatvic.com, tel. 93 883 2655.

Solsona: efl@bisbatsolsona.cat, tel. 629 428 683.

L'article

Divide et impera

Valentí Miserachs, prev.

En un recent article a *Catalunya Cristiana*, tot parlant del fet que, a Llorda, la Verge s'adreçava a la Bernadeta en occità en la variant gascona —o bigordana, per ser més precisos—, comentava que la consideració que habitualment mereix a França la llengua d'oc —i qualsevol altra llengua que no sigui el francès— és la d'un «patois» o patès, mot que el diccionari Robert qualifica com «el parlar de grups minoritaris, sovint rurals, i de nivell cultural més tradicional que el de la gent normal». Uns parlars que, segons el programa «il·luminat» de la Revolució, calia extirpar de la faç de la terra. Afegim-hi encara el fet que l'occità es divideix en cinc grans dialectes, força diferenciats, cosa que dificulta aquella unitat que seria indispensable per a la preservació d'una llengua. si bé l'occità (conegut com a «llengua provençal») havia estat en època medieval vehicle de la més alta cultura i que, modernament, és acceptada quasi arreu una forma estàndard, sobretot pel que fa al llenguatge escrit.

No falten els qui volen exasperar les diverses variants de la llengua catalana

També al nostre país no falten els qui volen exasperar les diferències entre les diverses variants de la llengua catalana, llengua que, d'altra banda, pren legítimament el nom de les diferents contrades on es parla: català, valencià, balear (mallorquí, menorquí, eivissenc), alguerès, etc. No crec que s'hagi parlat mai d'una llengua «andorrana» o «rossellonesa»! D'altra banda, estem tan acostumats a fer equilibris de tota mena! En els nostres segles d'or, fins i tot el nom de Catalunya s'amagava sota el nom d'Aragó. Sigui com vulgui, les diferències dialectals del català no es poden comparar ni de lluny amb el mosaic dels dialectes occitans. Fonamentalment el català és una llengua única, encara que hi hagi gent que s'entesti a contradir una palesa realitat, sancionada solemnement per l'Acadèmia. Qui té ben resolt aquest fals problema és l'Església, que ha fet i fa circular en tot el nostre àmbit lingüístic bisbes procedents dels diversos països de la nostra parla. Com seria possible això sense la consciència d'una substancial unitat? Aquesta manera de fer tan pragmàtica de l'Església n'és una confirmació més que implícita. Que ho tinguin ben present els «negacionistes», que al cap i a la fi són els fautors del «divide et impera»!

La Dita

«Penes amb pa, fan de bon passar»

Sebastià Codina

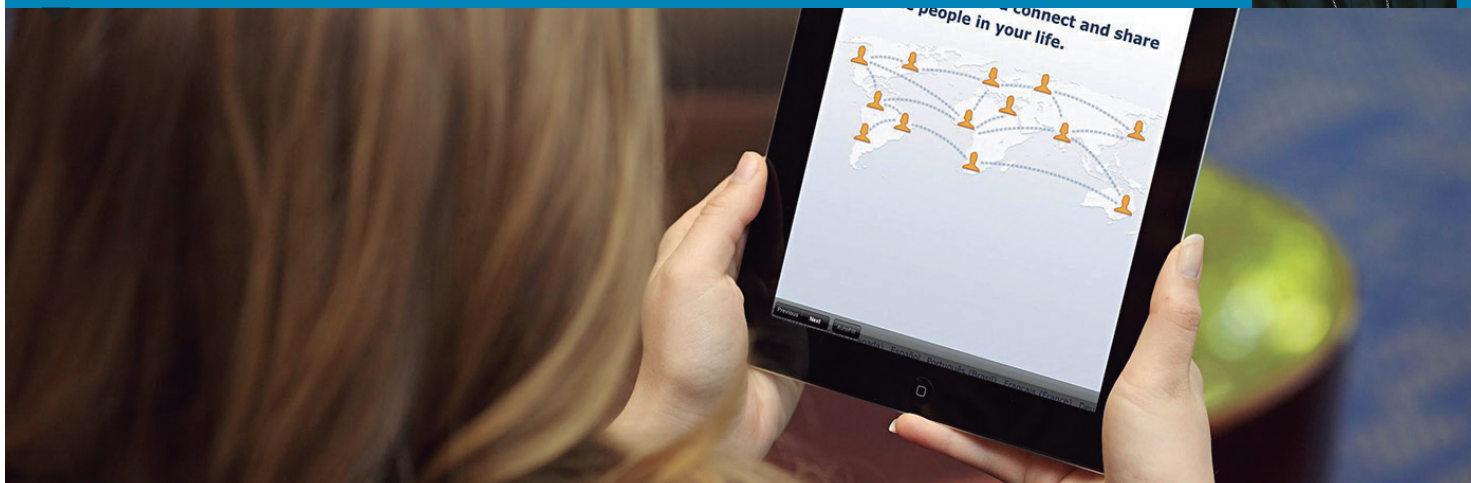

Val la pena viure la vida malgrat tots els trencacolls. Hi ha destorbs que ens entrebanquen de tant en tant i sembla que ens esperen a les cantonades de la vida i ens espïen... I d'aquesta mena de fanfarrons agosarats no se n'escapa ningú: els macos i els lletjos, els adinerats i els qui no tenen ni un clau, els set-ciències i els ignorants, els treballadors i els esquenadrets... N'hi ha que voldrien saber d'on ve aquesta perdigonada incontrolada... aneu a saber! El pa, el diner alleugen i atenuen la cremor de les ferides i el fet de creure (una miqueta de fe) les mitiga i amoreix. Ni la fe ni el diner no arraconen el patir i el ballar-la magra.

La cultura del trobament

Romà Casanova, bisbe de Vic

En la festa de l'Ascensió del Senyor fem una especial recordança de les comunicacions socials. I ho fem en el dia en què celebrem el misteri de Jesús ressuscitat que se'n puja al cel i seu a la dreta del Pare, i envia els seus apòstols: Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli (Mc 16,15). Portar l'Evangeli als homes significa anar a trobar-se amb ells per escoltar el que porten al seu cor i anunciar-los Jesús, el Salvador de tots els homes i de tot l'home.

Les comunicacions socials són molt importants. Ho han estat en el passat, però ara ho són de manera especial. El nostre món es pot definir com el món de la comunicació. Aquesta és omnipresent en la vida dels homes i dels pobles. Amb els mitjans actuals —televisió, premsa, ràdio, internet...— s'ha posat a l'abast de tot el món una xarxa de comunicació que s'ha convertit en un lloc de trobament de les persones.

El diàleg no és l'actitud proselitista sinó la recerca de la veritat amb raons i l'escolta de l'altre

Els cristians hem de ser presents en aquest lloc de la comunicació. Hem de ser-hi, però, amb els criteris propis

dels qui volen fer d'aquest un lloc veritablement humà. En el món de la comunicació cal retornar sempre a la cultura del trobament. El més important sempre és la persona. Els mitjans de comunicació no poden oblidar mai que el que es vol aconseguir és que es faci un autèntic trobament que porti al diàleg entre les persones. I quan parlem de diàleg entenem, no pas l'actitud proselitista que vol aconseguir que l'altre arribi a pensar com jo amb qualsevol mitjà, sinó l'actitud de recerca de la veritat amb l'exposició de les raons i l'escolta de l'altre.

Els mitjans de comunicació tenen una importància especial en aquests moments de nova evangelització. Els cristians hem de ser presents en tots aquests llocs de comunicació. El nostre Full Diocesà continua essent una eina de comunicació imprescindible i cal que avanci en la seva línia de ser un instrument per a afavorir l'anunci de Crist, ajudant-nos a tots a ser més evangelitzadors, i també un instrument evangelitzador per als allunyats o els qui no coneixen Crist i la seva Església. Els nous mitjans han de ser per a nosaltres eines per a poder arribar on són presents les persones i oferir la nostra proposta amb el respecte, la llibertat i l'autoritat que ens dona la certesa de la fe cristiana, per tal que el trobament amb elles les porti al trobament amb Crist.

